

**POVREDA RADNE OBAVEZE NEČINJENJEM KAO NEDOVOLJAN RAZLOG ZA OTKAZ
UGOVORA O RADU****Zakon o radu****član 191**

Nezakoniti otkaz

Sentenca:

Povreda radne obaveze može se izvršiti i nečinjenjem ako je zaposleni propustio da preduzme konkretnu radnju koju je bio dužan da izvrši i ako između tog propuštanja i određene posledice postoji uzročno-posledična veza.

Iz obrazloženja:

"Prema utvrđenim činjenicama tužilja je sa tuženim kao poslodavcem zaključila ugovor o radu kojim je tužilji povereno obavljanje poslova poslastičara kantitorskih proizvoda i testenine. Osporenim rešenjem tuženog br. ... od 27.12.2007. godine tužilji je otkazan navedeni ugovor o radu i radni odnos joj je prestao sa danom dostavljanja istog rešenja zbog povrede radne obaveze iz člana 115. stav 1. tačka 1) u vezi člana 66. Kolektivnog ugovora tuženog - neblagovremenog, nesavesnog i nemarnog izvršavanja radnih dužnosti i obaveza - jer nije u propisanom roku od tri dana od nastupanja sprečenosti za rad sa sadržanim vremenom očekivane sprečenosti potvrdu lekara dostavila tuženom sa pozivom na odredbu člana 179. stav 1. tač. 2) i 3) Zakona o radu (dalje: Zakon). Utvrđeno je da je tužilja zbog oboljenja kičme, oštećena hrskavice i pretnje da bude paralizovana bila sprečena da radi i zbog prisutne kliničke slike nije mogla da se kreće i time nije bila u mogućnosti da potvrdu o otvorenom bolovanju dostavi tuženom kao poslodavcu, a nije postojala mogućnost da to učine njeni ukućani, jer joj je majka stara 70 godina bolesna, a kćerka u to vreme bila u K. gde je pohađala školu. Tužilja je po sticanju mogućnosti da potvrdu o bolovanju dostavi tuženom to i učinila putem trećeg lica dana 12.11.2007. godine, što je činjenica koje je nesporno utvrđena tokom postupka. Donošenju osporenog rešenja o otkazu prethodilo je pismeno upozorenje tužilji o postojanju otkaznih razloga i pismeno izjašnjenje tužilje u kome je objasnila šta je preduzela nakon otvaranja bolovanja pozivanjem direktora tuženog i obaveštenjem V. I. o činjenici da joj je otvoreno bolovanje.

Pogrešan je pravni zaključak prvostepenog suda, kod postojanja regulative člana 66. Kolektivnog ugovora tuženog, kojim je propisana obaveza zaposlenog da u roku od tri dana dostavi potvrdu o sprečenosti za rad tuženom kao poslodavcu, da u nesumnjivo utvrđenom propustu tužilje da potvrdu o bolovanju od 5.11.2007. godine dostavi u navedenom roku nema radnje povrede radne obaveze nemarnog izvršavanja radnih obaveza, propisane članom 115. stav 1. tačka 1) Kolektivnog ugovora, na koju se tuženi

pozvao u osporenom rešenju. Međutim, po oceni ovog suda, spram konkretnih okolnosti slučaja i ponašanja tužilje nakon otvaranja bolovanja, istoj se ne može pripisati u krivicu ovakav propust, što je subjektivan uslov za zakonitost osporenog rešenja tuženog i postojanje mogućnosti da se tužilji sa iskorišćenog zakonskog razloga otkáže ugovor o radu.

Utvrđeno je da je tužilja, zbog prirode bolesti, bila opravdano sprečena da, u roku od tri dana od otvaranja bolovanja, odgovarajuću potvrdu dostavi tuženom kao poslodavcu, da je odmah po otvaranju bolovanja o tome telefonom obavestila tuženog i isti je imao saznanja o činjenici da je zbog bolovanja sprečena da radi, a po sticanju mogućnosti da potvrdu o bolovanju dostavi tuženom kao poslodavcu to je i učinila sedmog dana po otvaranju bolovanja. Po shvatanju ovog suda, nije ostvaren zakonski osnov za otkaz tužilje sa iskorišćenih zakonskih razloga, jer se tužilji propust da potvrdu dostavi u roku od tri dana od otvaranja bolovanja ne može pripisati u krivicu, a niti ima namere ili grube nepažnje kao pravno relevantnih oblika krivice za odgovornost zaposlenog.

Stoga je tužilji nezakonito prestao radni odnos kod tuženog, pa je prvostepeni sud pravilno primenio materijalno pravo kada je usvojio i njen zahtev za vraćanje na rad kod tuženog, jer ovo pravo pripada zaposlenom u slučaju kada sud donese pravnosnažnu odluku kojom je utvrđeno da je zaposlenom nezakonito prestao radni odnos, shodno odredbi člana 191. Zakona.

Na neopravdanost otkaza tužilji u konkretnom slučaju ukazao je tuženom kao poslodavcu i sindikat u svom mišljenju, iskazom da u slučaju javljanja tužilje da je na bolovanju nema njene odgovornosti za učinjen propust nedostavljanja potvrde o bolovanju u zakonskom roku."

(Presuda Vrhovnog kasacionog suda, Rev2. 54/2011 od 16.3.2011. godine)